

μαν...

“Ενώ όμως διερωτώμενο με άπορία, ποιά να ήταν άραγε αὐτή ἡ «κυρία Κάλμαν»—ἕνα ὄνομα τόσο κοινὸ, μπροστὰ σὲ τέτοια ἀρχοντιά—ἢ πόρτα ἑνὸς σαλονιοῦ ἀνοίξει ἀπότομα κι' ἀντίκρισα στὸ θάβος τῆ σειρήνα μου!

Μαρμάρωσα στὴ θέσι μου. Καθισμένη μπρὸς στὸ ἀνοικτὸ παράθυρο, κρατοῦσε ἕνα θιβλίο καὶ τὸ διάβαζε, ἐνῶ πλάι τῆς ἕνα σκυλὶ τὴν κυττοῦσε μὲ ἀφοσίωση βουβή. Τὸ ἐνοστικτὸ μου—ἐνοστικτὸ ἑνὸς θαθεῖα ἐρωτευμένου πειά—μὲ βοήθησε ἀστραψιάς νὰ καταλάβω ὅτι...μὲ περιέμενε ἢ θεὰ ἐκεῖνη!...

Καὶ τὴν ἐντύπωσι αὐτὴ τῆς οχημάτιας ἀπ' τὸ γεγονός ὅτι ὁ μικρὸς γκροῦμ δὲν χτύπησε τὴν πόρτα, σὰν νάχε ἀπὸ πρὶν διαταγῆς σχετικῆς...

Στὸ ἀντίκρουσμά μου ἡ κυρία «Κάλμαν» ἀσφαλῶς θὰ χρειάσθηκε ὅλη τὴν ἀριστοκρατικὴ ἀνατροφή τῆς, γιὰ νὰ μὴ δεῖξη ὀλοφάνερα τὴν ταραχὴ ποῦ δοκίμασε. Μὲ δέχθηκε σὰν ἕνα πάλαιό πειά γνώριμο καὶ μόνο ἡ φυγαλεῖς σίβης τῶν μεγάλων ἀνιγματοκινωμάτων τῆς, φανέρωναν πότε-πότε μιὰ μυστικὴ λαχάρτα, τὴν ὥρα ποῦ τίμαε ἀντίκρουστὰ τὸ τοῦ!...

Ἐπὶ γὰ πολλὰς φορὲς στὸ μεγαλοπρεπὸς ἀπαρτεμένον τῆς. Δὲν θέλω νὰ θεωθῶ μὲ ἄπτομη περιγραφή, τίς οὐράνεες κι' ἀξέχαστες γιὰ αὐτὰ στιγμὲς εὐτυχίας, τίς ποῖες εἶχε τὴν ραλωσύνῃ νὰ μοῦ χορίση ἢ ἐκλεκτὴ ἐκείνη ὑπαρξίς...

Ἐγὼ μόνον τὴν ὑποχρῶμαι—χωρίς ματαιοδοξία, τὸ ὀρκίζομαι!—νὰ ἱκανοποιήσω τὴν περιέργεια τοῦ ἀναγνώστου, ἐκμυστηρούμενος σ' αὐτὴν τὴν ἀταπλή τὸν δοκίμασα, τὴν παρῶν τὸ ὀριστικτὸ—ἀλλοίμονο—χωρισμοῦ μου μὲ τὴν κυρία «Κάλμαν»...

“ὦ, θεῆ μου! Ἦμουν τὴ στιγμὴ ἐκείνη βυθισμένος σὲ ἀπερίγραπτη μελαγχολία, γιὰτὶ ἐνοιόμθα πὼς θὰ τὴν ἔχανα γιὰ πάντα. Ἐκείνη μὲ πλησίασε. Μουδῶσε ἕνα θερμὸ φιλὶ στὰ χεῖλη, καὶ δειγνόντάς μου τὸ ἐπίσημο διπλωματικὸ διαβατήριό τῆς, μοῦ εἶπε θλιμμένῃ:

—Μὴν πικραίνεσαι, φίλε μου, ποῦ μὲ χάσεις... Ἔτσι σπαράξεις περισσότερο καὶ τὴ δικὴ μου καρδιά... Κύτταξε νὰ δῆς ποιά εἶμαι πραγματικὰ... Κι' ἔτσι φύλαξε τὴ γνωριμία μας σὰν ἕνα πολυτίμητο κειμήλιο στὰ μύχια τῆς ψυχῆς σου, ἀφοῦ ἔλπεις ὅτι εἶνε ἀδύνατο πειά νὰ σὲ ξαναδῶ!...

Διάβασα τὸ διαβατήριό κι' ἀμέσως χλωμίσα σὰν νεκρὸς. Ἐπειτα γονάτισα εὐλαδικὰ μπροστὰ τῆς: Ἦταν ἡ Αὐτῆς Ἐλτοκρατορικῆ Ὑψηλότης ἢ πριγκίπισσα Ξένη Νατιέσσα Ρωμανῶφ, μεγάλη δούκισσα τῆς Ρωσίας, πρώτη ἐξαδέλφη τοῦ τσάρου καὶ ἐπίτιμος στρατηγὸς πολλῶν ἐυρωπαϊκῶν στρατῶν!...

Ταξείδευε «ἰνκόγνωτο» χάριν ἀναμφυχῆς καὶ μελέτης, κι' ἐπρόκειτο νὰ γυρίσῃ τώρα στὴ Ρωσία...

“ὦ! Ἀπὸ τότε δὲν τὴν ἔξεχασα ποτέ κι' ἡ ἀνάμνησίς τῆς εἶνε τὸ πὸ γλυκὸ ὄνειρο τῆς ζωῆς μου...”

ΑΠΟ ΔΩ ΚΙ' ΑΠΟ ΚΕ!

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

“Ἐνας Ἀμερικανὸς μετεωρολόγος ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ θαρομετρικὴ πίεσις εἶνε ἕνας ἀπ' τοὺς ἰσχυροτέρους συντελεστὰς...τῆς ἐγκληματικότητος.

“Ὅπου δηλαδὴ ὑπάρχει μικρότερη θαρομετρικὴ πίεσις, δηλαδὴ ψηλά στὰ βουνά, ἐκεῖ γίνονται καὶ τὰ περισσότερα καὶ ἀπεισιότερα ἐγκλήματα.

“Ἐνα ἀπ' τὰ φοβερότερα μεσαιωνικὰ βασανιστήρια ἦταν καὶ τὸ βασανιστήριον...τῶν μυρμηγκιῶν, τὸ ὅποιο ἔθεταν σ' ἐφαρμογὴ τὰ παλιὰ χρόνια, γιὰ ν' ἀποσπᾶσσαν ὁμολογίαι ἀπὸ ἕνα κατηγορούμενο. Δένανε ἐηλαδὴ τὸν κατηγορούμενο δόλονο καὶ τὸν ἐπαλόνανε κάτω ἀνάσκελα. Ἐπειτα τοῦ ρίχνανε ἀπάνω του καμιά σαρανταριά μεγάλα μυρμηγκία, τὰ ὅποια ἀρχίζανε νὰ τὸν δαγκάουν καὶ νὰ τὸν γαργαλῶν.

Τὸ βασανιστήριον αὐτὸ, ποῦ φαίνεται ἴσως ὄχι τόσο σκληρὸ, ἀνάγκαιε ὡστόσο πολλοὺς ὑποδίκους νὰ προβαῖνον εἰς πλήρη ὁμολογίαι τῶν ἐγκλημάτων τῶν.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἀστρονόμου Ροβέρτου Μπῶλλ, ἂν ὅλη ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου ἐξετιμῶτο ἀντὶ πέντε ἑκατομμυρίων λίτρων χρυσῶν, ἡ ἀναλογία τοῦ ποσοῦ τῆς ἡλιακῆς θερμότητος ποῦ παίρνει ἡ γῆ, θὰ ξείζει λιγώτερο κι' ἀπὸ ἕνα μονολεπτο!

Ἐάν ὀλοι οἱ γαϊάνθρακες τῆς γῆς καὶ γόντουσαν μαζί, ἡ θερμότης θὰ παρήγαγον θὰ ἰσοδυναμοῦσε μὲ τὴν θερμότητα ποῦ μᾶς παρέχει ὁ ἡλιος μέσα σ' ἕνα δέκατο τοῦ δευτερολέπτου.

Ὁ Εἰρηνικὸς Ὠκεανὸς καλύπτει ἑκτασιν 68 ἑκατομμυρίων μιλίων, ὁ Ἀτλαντικὸς 30 καὶ ὁ Ἰνδικὸς, Ἀρκτικὸς καὶ Ἀνταρκτικὸς μαζί 42 ἑκατ. μιλίων.

Τὸ βάρος τῆς θαλάσσης τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ εἶνε 940 πεντάκις ἑκατομμύρια τόνοι καὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ 325 πεντάκις ἑκατομμύρια.

Γιὰ νὰ περάσῃ τὸ νερὸ ὀλων τῶν θαλάσσαν τοῦ κόσμου ἀπ' τὴν κοίτη τοῦ Νισαγόρα, θὰ χρειαζόντουσαν δύο ἑκατομμύρια χρόνια.

Τὸ μεγαλύτερο συγγενολόγι τοῦ κόσμου εἶνε τῆς ἰσπανοῦτικῆς οἰκογενείας Οὐίμπ. Ὁ Μάιτ Οὐίμπ κι' ὁ ἀδελφὸς του ἀφῆσαν πρὸ τριάντα χρόνων 830 παιδιά, ἔγγονα, διαῖγγονα καὶ τριεῖς-ἑγγονα.

γινα. Σήμερα ἡ οἰκογένεια αὐτὴ ἔχει δοῦκα χιλιάδες μέλη.

Στὸ Βρεττανικὸ Μουσεῖο ὑπάρχουν δύο Ἑλληνικὰ ἀγγεῖα τοῦ 700 π. Χ., ποῦ μοιάζουν καταπληκτικὰ μὲ τὰ σημερινὰ μπιπέλο τῶν βρεφῶν.

Καὶ μιὰ ἀποκάλυψις ἀρκετὰ σκανδαλώδης, 98 χιλιάδες λίρες στερλίνες εἰσέπραττε ἄλλοτε, κάθε χρόνο, ὁ Γαλλικὸς τύπος ἀπὸ τὸ χαρτοπαῖνον τοῦ Μόντε Κάρλο γιὰ νὰ σκεπάξῃ διάφορα σκανδαλὰ του.

Ἡ ἀρχαιοτέρα ἔφημερις τοῦ κόσμου εἶνε τὸ «Κιν-Πάν», μιὰ Κινεζικὴ ἔφημερις ποῦ ἐκδίδεται στὸ Πεκίνο. Ἡ ἔφημερις αὐτὴ ἐξεδόθη πρὸ 1024 χρόνων. Ἦταν τότε μηνιαία καὶ χειρόγραφη. Τὸ 1361 ἔγινε ἑβδομαδιαία καὶ πρὸ 134 χρόνων ημερησια. Τώρα θγᾶει τρεῖς ἐκδόσεις τὴν ἡμέρα κι' ἔχει τὴν μεγαλύτερη κυκλοφορία ἀπ' ὅλες τῆς Κινεζικῆς ἔφημερίδας.

Τὶ τρομερὰ εἶνε κάποτε τὰ καταραμένα τυπογραφικὰ λάθη! Πρὸ μερικῶν χρόνων, σὲ μιὰ Γαλλικὴ ἔφημερις ἀνακατῶθη κανὸν δύο διαφορετικῆς εἰδήσεως καὶ νὰ τί διάβασαν οἱ ἀναγνώστες τῆς τὴν ἐπομένη, κατὰληκτο:

«Ὁ γιατρός Κ. διωρίστηκε ἀρχίατρος στὸ νοσοκομεῖο τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἐλέου, Εὐδῆς ἀμέσως διετάχθη ἢ ἐπέκτασις τοῦ νεκροταφείου «Μὸν-Παρνάς». Ἡ ἔργασίς ἐκτελοῦνται δραστηρίως».

Κατὰ μέσον ὄρον, κάθε ἄθρωπος καταναλίσκει ἕνα χιλιόγραμμα ὀξυγόνου τὸ εἰκοστέ-τράωρο.

Μιὰ γόνιμη βασίλισσα μελισσῶν μπορεῖ νὰ γεννήσῃ, μέσα σὰν τρία χρόνια τῆς ἀμῆς τῆς τριακόσιες περίπου χιλιάδες μέλισσες.

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

ΤΑ ΒΕΥΓΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

—“Ὅταν πῶ τὸ βραῦν καφέ, δὲν μπορῶ νὰ κοιμηθῶ. —Σὲ μένα συμβαίνει τὸ ἀντίθετο. Ἄμα κοιμηθῶ, δὲν μπορῶ νὰ...πῶ καφέ!

Μεταῦθ φίλων: —Ὁ ἕνας.—Νὰ σὸ πῶ ἕνα πράγμα. Ἀπὸ φίλο μου ποτε ἔεν δαεῖστικα. —Ὁ ἄλλος.—Γότε σ' ὀρκίζομαι πὼς θὰ εἶμαι αἰώνιως φίλος σου!

Μεταῦθ γαθερίδων: —Κύτταξε καλά, ρέ, μὴ σὲ κάνω...σὰν ἀνάποδο λάμιδα!...

Κουβεντιάζουν δύο κυρίες: —Ὁ ἄνθρωπος μου εἶνε κλοῦθιο κεφάλι! —Ὁ ἄλλος μου εἶνε...οἰθεροκέφαλος. Φαντάσου, τοῦ πετάω τὸ σὰν πιάτα στὸ κεφάλι καὶ...σπάζουν τὰ πιάτα.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΚΑΤΑΡΕΣ

- Κακὸ σου σαραντήμερο.
-Τὴν κακὴ σου φάσι, λαχάνα καὶ πράσα
-Ἄμοιρος νὰ γίνης.
-Νὰ περπάτησῃ μὲ μαῦρα ταγάρια.
-Νὰ λιώσῃς καὶ νὰ παγώσῃς.
-Νὰ πάῃ ὁ ἥλιος τοῦ Ἥλιου!...

